Jakub Kujawa Mikołaj Kowalski Grupa G8

Rozwiązywanie układu równań liniowych XA=B, gdzie $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$, $B \in \mathbb{R}^{n \times n}$, zmodyfikowaną metodą Doolittle'a (tj. poprzez rozkład A = UL, gdzie U jest macierzą trójkątną górną, a L macierzą trójkątną dolną z jedynkami na głównej przekątnej). Wyznaczanie macierzy A^{-1} oraz det(A) na podstawie rozkładu.

Projekt nr 1

1 Opis metody

Rozwiązanie układu równań XA=B, gdzie $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$, $B \in \mathbb{R}^{n \times n}$, zmodyfikowaną metodą Doolitle'a opiera się na wyznaczeniu macierzy $L \in \mathbb{R}^{n \times n}$ oraz $U \in \mathbb{R}^{n \times n}$ takich, że L jest macierzą trójkątną dolną z jedynkami na glównej przekątnej, a U macierzą trójkątną górną oraz A=UL. Niech:

$$U = \begin{pmatrix} u_{11} & u_{12} & u_{13} & \dots & u_{1n} \\ 0 & u_{22} & u_{23} & \dots & u_{2n} \\ 0 & 0 & u_{33} & \dots & u_{3n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & u_{nn} \end{pmatrix}.$$

oraz

$$L = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ l_{21} & 1 & 0 & \dots & 0 \\ l_{31} & l_{32} & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ l_{n1} & l_{n2} & l_{n3} & \dots & 1 \end{pmatrix}.$$

Poszczególne elementy macierzy wyznaczamy ze wzorów:

$$u_{ij} = a_{ij} - \sum_{k=j+1}^{n} u_{ik} l_{kj} \tag{1}$$

oraz

$$l_{ij} = \frac{a_{ij} - \sum_{k=i+1}^{n} u_{ik} l_{kj}}{u_{ii}}$$
 (2)

gdzie wzór (1) stosujemy dla $i \leq j$, a wzór (2) dla i > j. Schemat wyznaczania opiera się na naprzemiennym obliczaniu wartości elementów macierzy U w n-tej kolumnie, wartości elementów w n-tym wierszu macierzy L, n-1-szej kolumnie macierzy U, n-1-szym wierszu macierzy L itd.

Po wyznaczeniu macierzy L oraz U należy rozwiązać następujące równania:

$$YL = B (3)$$

oraz

$$XU = Y \tag{4}$$

gdzie $Y \in \mathbb{R}^{n \times n}$.

Macierz Y z równania (3) wyznacza się za pomocą algorytmu Backward Substitution. Natomiast macierz X z równania (4) wyznacza się za pomocą algrytmu Forward Substitution.

Wyznacznik macierzy A wyznaczymy dzięki prostej zależności:

$$det(A) = det(UL) = det(U) * det(L)$$

Natomiast z własności macierzy trójkątnych mamy:

$$det(U) = \prod_{i=1}^{n} u_{ii}$$

oraz

$$det(L) = 1$$

Zatem

$$det(A) = \prod_{i=1}^{n} u_{ii}$$

Wyznaczając odwrotność macierzy A również skorzystamy z wyznaczonych wcześniej macierzy L i U:

$$A^{-1} = (UL)^{-1} = L^{-1}U^{-1}$$

Natomiast L^{-1} oraz U^{-1} wyznaczymy, wykorzystując kolejny raz algorytmy odpowiednio Backward oraz Forward Substitution. Oczywiście odwrotności macierzy wyznaczymy pod warunkiem, że ich wyznacznik jest różny od zera.

Wykorzystując program do wyliczenia macierzy X nie unikniemy błędów obliczeniowych. Ich analizę oprzemy na wyliczeniach:

i) wskaźnika uwarunkowania macierzy A:

$$cond(A) = ||A^{-1}|| ||A||$$

ii) błędu rozkładu:

$$e_{dec} = \frac{\|A - UL\|}{\|A\|}$$

iii) błędu względnego:

$$e_{rel} = \frac{\|X - Z\|}{\|Z\|}$$

iv) współczynnika stabilości:

$$wsp_{stab} = \frac{\|X - Z\|}{\|Z\|cond(A)}$$

v) współczynnika poprawności:

$$wsp_{popr} = \frac{\|B - XA\|}{\|X\| \|A\|}$$

vi) jakiegos kurna wpolczynnika prawego:

$$r_R = \frac{\|AA^{-1} - I\|}{\|A\| \|A^{-1}\|}$$

vii) jakiegos kurna wspołczynnika lewego:

$$r_L = \frac{\|A^{-1}A - I\|}{\|A\| \|A^{-1}\|}$$

gdzie Z jest dokładnym rozwiązaniem układu, X rozwiązaniem obliczonym numerycznie przybliżeniem wyznaczonym naszym algorytmem,
a A^{-1} wyznaczoną przez nas odwrotnością macierzy A.

2 Opis programu obliczeniowego

/TODO jak wyskakuje w programie

3 Przykłady obliczeniowe

Najważniejsze wyniki zestawiono w tabeli 1.

Tabela 1: Moje wyniki

N	rozwiązanie	rozwiązanie	błąd
	dokładne	przybliżone	
10	1.6396	1.6395	1.6597e - 04
12	6.4839	6.4839	6.2312e - 05
14	6.4597	6.4597	$8.8147e\!-\!05$
16	1.0575	1.0674	1.2730e - 04
18	3.0060	3.0061	4.3985e - 04
20	7.1352	7.1351	7.6212e - 04

Jakoś mało tych przykładów. O wiem, dodam obrazek.

4 Analiza wyników

Metoda zdaje się działać w większości przypadków. Niekiedy jednak nie działa, lub działa niepoprawnie. Przyczyny tego zjawiska sÄ... mi bliĹĽej nieznane. Może te elektrolityczne krasnoludki, które tak naprawdę wykonują obliczenia w komputerze, czasami strajkują. Trzeba je lepiej karmić.

Literatura

- [1] G. Dahlquist and Å. Björck, Metody numeryczne, PWN, Warszawa, 1983.
- [2] J. i M. Jankowscy, Przegląd metod i algorytmów numerycznych, cz. 1, WNT, Warszawa, 1981.

Wszelkie pytania i wnioski prosimy kierować na adres:

wrubelki@wp.pl